

Komentar Evandjelja: Olakšavanje puta do neba

Evandjelje subote XX. tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Mt 23,1-12

U ono vrijeme: Isus prozbori
mnoštvu i svojini učenicima: »Na
Mojsijevu stolicu zasjedoše
pismoznanci i farizeji. Činite dakle i
obdržavajte sve što vam kažu, ali se
nemojte ravnati po njihovim djelima
jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima
na pleća toware teška nenasna
bremena, a sami ni da bi ih prstom
makli. Sva svoja djela čine zato da ih
ljudi vide. Doista, proširuju zapise

svoje i produljuju rese. Vole pročelje na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu ‚Rabbi‘. Vi pak ne dajte se zvati ‚Rabbi‘ jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš — onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu jer jedan je vaš vođa — Krist. Najveći među vama neka vam bude poslužitelj.

Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.«

.....

Komentar

Riječi koje Gospodin govori u današnjem Evanđelju su oštre. One su jasno i izravno osuđivanje ponašanja koje nije ugodno Bogu: licemjerje.

Poanta je u tome da se licemjerje ne vidi dobro ni ljudskim očima. Stoga je vrlo lako suosjećati s onim što Isus govori i složiti se s njim. Međutim, ono što nije tako lako je ispitati vlastito srce i zapitati se u kojoj se mjeri ono što Gospodin kaže odnosi na nas. Zato što je licemjerje jednako neugodno koliko i suptilno.

Vežu teške i nepodnošljive terete. Mogli bismo se zapitati: čine li moj život, moje riječi, moji stavovi drugima put lakšim, ili naprotiv, čine li ga nepodnošljivim? Je li slika kršćanstva koja proizlazi iz mog načina ponašanja slika teškog tereta ili put sreće?

Bez sumnje, vrlo je lako svojoj djeci, supružniku ili braći i sestrama reći da se moraju ponašati na određeni način. Međutim, radimo li sami to? Shvaćaju li drugi, ne po našim riječima, već po našim djelima, važnost da se uvijek smijemo, da se

prema svima ponašamo dobro, da nikoga ne kritiziramo iza leđa, ne govorimo laži?

Tijekom svog života sveti Josemaría gajio je želju, na što nas je pozvao da mu se pridružimo: „Stavimo velikodušno svoja srca na tlo, kako bi drugi tiho koračali i njihova borba bila im lakša" (Priatelji Božji , n.228). Na to nas Isus potiče svojim riječima: shvatiti da nismo ovdje da drugima otežavamo živote. Pozvani smo biti pomagači svetosti svih onih oko nas.

Koji je najbolji način za to? Neka najveći među vama bude vaš sluga. Prije svega, svojim primjerom, svojim dobročinstvom pretočenim u djela služenja.

Ovako je to shvatio i sveti Pavao: „Nosite bremena jedan drugoga i na taj ćete način ispuniti Kristov zakon" (Galaćanima 6, 2). Farizeji su povećali teret drugih, pozvani smo

olakšati ga, baš kao što to čini
Gospodin (usp. Matej 11:28).

Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a
tko se ponizuje, bit će uzvišen.

Presveta Marija uči nas kako se
poniznost ne sastoji samo u osjećaju
poniznosti: već u tome da svoj život
doista i učinkovito stavimo u službu
drugima. Zato je postala najbolja
posrednica na putu do Boga, do te
mjere da je Crkva zaziva kao Vrata
Neba.

Luis Miguel Bravo / Photo:
Grant Ritchie - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-sabado-
vigesima-semana-tiempo-ordinario/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-sabado-vigesima-semana-tiempo-ordinario/)
(2.04.2025.)